

Allah Hayvanların birbirini parçalamasına neden izin veriyor? (Haşa) Allah Sadist mi?

www.ateistlerecevap.org/2017/05/allah-hayvanlarn-birbirini-parcalamasna.html

ateistlerecevap

Mayıs 20, 2017

Değerli kardeşimiz,

“Vahşi hayvanlar bir araya toplandığında, Denizler ateşlendiğinde, nefisler eşleştirildiğinde, diri diri toprağa gömülen kıza sorulduğunda “hangi günahtan dolayı öldürüldü?” diye sorulduğunda... Herkes ne getirmiş olduğunu anlar.” (Tekvir, 5-14)

“Her hak sahibine hakkını vereceksiniz, hatta boynuzsuz koyunun boynuzlu koyundan kısas suretiyle hakkı alınacaktır.” (Müslim Birr 15, 60)

İnsan, kendini ölçü olarak hayvanları anlayamaz:

Öncelikle hayvanların çektiği acıların insanın beyin algısı ve ölüm düşüncesinden yoksun olduğu açık bir husustur.

Hayvanların nasıl bir duygu ile bu acıları yaşadıkları insana kıyaslanmamalıdır. Zira insan beyninin algı mekanizması, alınan duygulara farklı anlam ve içerikler katmaktadır.

Örneğin bir hastanın hastalığından duyduğu acı mekanik bir acı olmakla beraber, umutsuzluk, kimsesizlik, çaresizlik, yokluk, zavallılık gibi algılar insan bilincine ait algılardır. Gerçekte bizim hastalık dediğimiz de bu keder, hüznün ve ızdırap algımızdan kaynaklıdır. Hayvanlarda ebedilik veya sonsuzluk gibi bir bilinç algısı olmadığı gibi, yaptıkları işin suç veya kötülük olduğuna dair de bir anlam algıları söz konusu değildir.

Acı duygusunun ise beyin tarafından salgılanan karşı hormonlar ile tolere edildiği veya beynin belli bir titreşim katsayısından sonra algıyı iptal ettiği bilinmektedir.

Dolayısıyla hayvanlara acı yapmak şeklinde duyulan duygu antropik bir algıdan ibarettir.

Hayvanların da kendilerine göre aldıkları lezzetler vardır:

Kaldı ki Kuran-ı Kerim anlam içeriğinden yoksun hayvanlara ait bu gibi durumların bile adalet ile düzenleneceğini ve acı duygusuna karşılık hayvanlara zevk duygusunun verileceğini göstermektedir.

Hayvanların bedenlen ebedi olmamaları ise onlardaki bu algı ve anlam noktasındaki bilinç yokluğudur.

Bazı kimseler, bu ve benzeri sorularda hem antropik bir duruşla hem de bireysel anlamda kendi duygu ve algılarını merkeze alarak evrensel bir yorum zorlaması açığa çıkmaktadır. Bu ise sonuçta Allah'ın da bir insan gibi düşünülmesine ve O'na asla layık olmayan yanlış ifadelerle güya sorgulanmaya çalışılmasına neden olmaktadır.

Allah, hiçbir şeye benzemez:

İnsan olarak bizim alemimiz bizi bağlar. Ve biz bu alemimizden sorgulanacağız.

Allah-u tealanın sabır ismi olduğu gibi haksızlıklara karşı müntakim ismi de vardır.

Allahu Teala bizlerin düşüncelerinin ürünü olan bütün noksan sıfatlardan münezzehtir.

Hayvanın başına gelen her şey rahmettir:

Hayvanların çektikleri sıkıntılar, onlar için bir rahmettir. Ebediyen o rahmetten istifade edeceklerdir.

Rahmân ismi, "bütün canlıların, başta rızık olmak üzere, her türlü ihtiyaçlarını rahmetiyle yerine getiren" manasına gelmektedir.

Hayvanlar âleminin görevlerini aksatmadan yerine getirmelerine mükâfat olarak, ahirette onlara mahsus bir saadete kavuşmalarını Rahmân ismi iktiza etmektedir. Buna hem örnek, hem delil olmak üzere hayatını Allah uğrunda feda eden mücahitlerin şehitlik rütbesine ermeleri verilebilir. O şehit, hayatını Allah yolunda feda ettiği gibi, her bir hayvan da yine Allah'ın ona ihsan ettiği cihazlarla O'nun verdiği fitrî vazifeleri yerine getirerek yaşıyor ve hayatını bu yolda bir bakıma feda ediyor. Onların hayatları da 'vazife uğrunda ve mücahede işinde telef' oluyor.

Bu sebeple, hayvanların da kendilerine mahsus bir manevî ücret almaları, ahirette ruhanî bir zevk tatmaları Rahmân isminin ayrı bir tecellisi olacaktır.

Her hayvan türünün aldığı lezzet farklıdır:

Hanluların her bir türü ayrı bir âlemdir. İnsan nevi, bu milyonlarca neviden sadece biridir.

Bizler, hayvanların her bir nevinin bu dünya hayatından nasıl bir haz aldıklarını bilemediğimiz gibi, ahiretteki manevî ücretlerini de idrak edemeyiz.

Şu var ki, semada uçan bir kuşla, denizde yüzen bir balığın yahut ormanda gezen bir ceylanın bu dünya hayatından aldıkları lezzetler ve hazlar birbirinden farklı olduğu gibi, bunların ahiretteki manevî lezzetleri de her birinin istidadına göre farklılık gösterecektir. Biz ancak bu farklılığın olması gerektiğine aklen hükmedebiliriz. Ama bu farklı lezzetlerin ve zevklerin mahiyetini ve keyfiyetini anlamamız mümkün değildir.

Hayvanda akıl olmadığı için ölüm acısını hiç düşünmez. Dünyadan ayrılmak gibi bir problemi de yoktur. Sadece kesime yakın bir şeyler hisseder gibi olur.

Her nefis ölümü tadacaktır:

Her nefis ölümü tadacağına göre, hayvanlar da bu kaideye dahildirler.

Cenâb-ı Hak, sonsuz hikmetiyle hayvanlar âlemini "et yiyenler ve bitkiyle beslenenler" olmak üzere iki kısma ayırmıştır. Bütün hayvanlar ot yeselerdi, bütün hayvanların cenazeleri ortada kalacaktı. Bu faraziyeye göre, böcekler de et yemeyeceklerinden bir buçuk milyonu aşan hayvan türlerinin bütün cenazeleri yeryüzünde açıkta bırakılacak, yahut hepsinin toprağa gömülmeleri gerekecekti.

İlâhî hikmet, hayvanların bir kısmını diğerlerine rızık yapmakla hem Rezzak ismini tecelli ettirmekte, hem de Kuddüs isminin tecellisiyle yeryüzünün temizliği ve nezafeti sağlanmış olmaktadır.

Hayvanların terakkisi yoktur:

Her canlının kendine mahsus tespihi ve ibadeti vardır. Bu görevini yapan ve bu dünyadan göçme zamanı gelen bir canlıyı bir başka hayvanın parçalayıp yemesinden, yahut insanların yaptığı gibi kesip yemelerinden rahatsızlık duyanlar şunu unutuyorlar:

Bir insanın bir başkası tarafından öldürülmesiyle bir hayvanın kesilip yenilmesi arasında şöyle önemli bir fark vardır: “İnsan, öldürülmeyip hayatta kalsaydı şu ibadetleri yapabilir, şu hayırları işleyebilir ve şu ilimleri tahsil ederek kemale erebilir, manevî terakkisinde büyük yol alabilirdi.” diye düşünebiliriz. Ama, hayvanlar için böyle bir terakki ve tekâmül söz konusu değil.

Özetle, Allah hakimdir, abes ve gereksiz iş yapmaz; rahimdir, merhametiyle muamele eder. Onun hikmetine ve rahmetine itimat etmek, Ona güvenmek ve Ona gerçekten inanmak gerekir.